

Samling af Afgørelser

Sag C-187/15

Joachim Pöpperl
mod
Land Nordrhein-Westfalen

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Düsseldorf)

»Præjudiciel forelæggelse — artikel 45 TEUF — arbejdskraftens frie bevægelighed — tjenestemand i en medlemsstat, som har forladt den offentlige tjeneste med henblik på at udøve beskæftigelse i en anden medlemsstat — national lovgivning, der i et sådant tilfælde indebærer tab af rettighederne til den alderspension, der er optjent i den offentlige forvaltning og tilslutning til den almindelige alderspensionsforsikringsordning med tilbagevirkende gyldighed«

Sammendrag – Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. juli 2016

1. *Fri bevægelighed for personer — arbejdstagere — ligebehandling — sociale fordele — national lovgivning, der indebærer, at en tjenestemand, der har forladt den offentlige tjeneste i en medlemsstat med henblik på at udøve beskæftigelse i en anden medlemsstat, mister rettighederne til pension — ikke tilladt*

(Art. 45 TEUF)

2. *Fri bevægelighed for personer — arbejdstagere — traktatens bestemmelser — nationale domstoles pligter — forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national ret — national lovgivning, der indebærer, at en tjenestemand, der har forladt den offentlige tjeneste i en medlemsstat med henblik på at udøve beskæftigelse i en anden medlemsstat, mister rettighederne til pension*

(Art. 45 TEUF)

1. Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en person, der er ansat som tjenestemand i en medlemsstat, og som frivilligt opsiger sin stilling med henblik på at udøve beskæftigelse i en anden medlemsstat, mister sine rettigheder til at oppebære alderspension i henhold til alderspensionsordningen for tjenestemænd og forsikres med tilbagevirkende gyldighed i den almindelige alderspensionsforsikringsordning, som giver ret til en lavere alderspension end den, som følger af nævnte rettigheder. En sådan lovgivning udgør en begrænsning af arbejdskraftens frie bevægelighed, eftersom den – uanset om den også finder anvendelse på tjenestemænd i denne medlemsstat, som opsiger deres stilling med henblik på at arbejde i den private sektor i den samme medlemsstat – kan forhindre eller afskrække sådanne tjenestemænd fra at forlade deres oprindelsesmedlemsstat med henblik på at tage et arbejde i en anden medlemsstat. En sådan lovgivning påvirker dermed direkte adgangen for tjenestemænd i den berørte medlemsstat til arbejdsmarkedet i andre medlemsstater end den her omhandlede, og den kan dermed hindre arbejdskraftens frie bevægelighed.

Selv om den primære EU-ret ganske vist ikke kan garantere den forsikrede person, at en flytning fra dennes oprindelsesmedlemsstat til en anden medlemsstat har neutrale virkninger for den sociale sikring, navnlig hvad angår ydelser i anledning af sygdom og alderspension, idet en sådan flytning, henset til de forskelle, der er mellem medlemsstaternes ordninger og lovgivninger, i det konkrete tilfælde kan være mere eller mindre fordelagtig eller bebyrdende for den pågældende person med hensyn til social beskyttelse, er en national lovgivning i det tilfælde, hvor dens anvendelse er mindre fordelagtig, nemlig kun forenelig med EU-retten, hvis bl.a. denne nationale lovgivning ikke stiller den berørte arbejdstager mindre gunstigt end dem, der udøver hele deres beskæftigelse i den medlemsstat, hvor denne lovgivning finder anvendelse, og såfremt den ikke blot indebærer, at den pågældende indbetaler sociale bidrag, som ikke kommer ham til gode.

(jf. præmis 24, 28 og 41 samt domskonkl. 1)

2. Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at det påhviler den nationale ret at sikre den fulde virkning af denne artikel og at tillægge arbejdstagere, der befinder sig i en situation, hvor den nationale lovgivning indebærer, at en tjenestemand, som er udtrådt af tjenesten med henblik på at udøve beskæftigelse i en anden medlemsstat, mister rettighederne til en alderspension svarende til de rettigheder, der tilkommer tjenestemænd, som bevarer retten til en alderspension, der, uanset et skift til en anden offentlig arbejdsgiver, svarer til det antal pensionsgivende tjenestear, som de har tilbagelagt, ved at fortolke national ret i overensstemmelse med denne artikel, eller, såfremt en sådan fortolkning ikke er mulig, ved at undlade at anvende bestemmelser i national ret, som er i strid med denne artikel, med henblik på at anvende samme ordning som den, der finder anvendelse på de nævnte tjenestemænd. Såfremt national ret i strid med EU-retten behandler grupper af personer forskelligt, skal medlemmerne af den gruppe, der stilles ugunstigt, således behandles på samme måde og være omfattet af den samme ordning som de øvrige berørte. Den ordning, som finder anvendelse på den gruppe, der stilles gunstigt, er nemlig den eneste, man kan henholde sig til, når EU-retten ikke er korrekt anvendt.

(jf. præmis 46 og 49 samt domskonkl. 2)